

Nedopustno dolgi stečajni postopki

Posvet državnega sveta *Novi razmisleki o insolvenčni zakonodaji*

LJUBLJANA – Potem ko je aprila državni zbor zavrnil predlagano novelo zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, je razpravo o tej pereči temi znova začel državni svet. Včerajšnja triurna razprava je bila prispevek strokovne javnosti k pripravi boljše zakonodaje.

BOŽENA KRIŽNIK

Igor Knez iz GZS je razmišljal o zdaj nepojasneni odgovornosti lastnikov, uprav in tudi revizorjev, ki prikrivajo pravo finančno sliko podjetja in zamikajo trenutek razglasitve insolventnosti. Pozitivna revizijska mnenja še tik pred kolapsom, ob tem pa pasivnost bančnih upnikov, ki imajo svoje terjatve zavarovane in nimajo interesa za čimprejšnjo razglasitev insolventnosti (imajo pa edine vzvode za preverjanje zdravja podjetja) – vse to omogoča izčrpavanje podjetja, tako da za poplačilo v prisilni poravnavi ali stečajno maso ostane zgolj drobiž. Tako izigravanje bi bilo treba sankcionirati, menijo v GZS, in prisegajo na razlastitev nevestnih lastnikov. Glede na dejstvo, da je lastništvo ustavna

kategorija, razlastitev pa morda ustavno sporna (ekonomsko pa nesporna), bi bilo treba temeljito razmisliti, kako je to mogoče storiti.

Insolventnost, to nalezljivo bolezen današnjega časa, ko en bolnik povleče za seboj množico zdravih, bi morali po mnenju **Tadeja Kotnika**, člana strokovnega sveta **VZMD**, razglasiti takoj, ko postane kapital negativen, ne pa da se ta trenutek prelaga tako dolgo, da na koncu zmanjka celo za stroške vložitve tožb (primer Merfina). Zato poziv: namerno prikrivanje insolventnosti bi morali uvrstiti med kazniva dejanja in omogočiti pregon po uradni dolžnosti. Enako škodljive, tako Kotnik, so lažne najave dokapitalizacije (fantomske dokapitalizacije). Znanih je kar veliko primerov, ko so lastniki obljubljali, da pride investitor iz tujine, ko je treba vplačati bančno garancijo, pa se izkaže, da je bil to le ceneni trik, ki je zamaknil stečaj za nekaj mesecev, medtem pa so lastniki izčrpali podjetje. Banke upnice, ki to dopuščajo, po Kotniku niso tako naivne, ampak klonijo pod pritiski javnosti, politike, zaposlenih, ki upajo na ugodne učinke pričakovane dokapitalizacije. V tem kontekstu je govorec apel usmeril na medije: naj neverjetnih zgodb ne objavljajo ali naj bodo pri tem zelo previdni,

da ne bodo pomagali gojiti lažnih upov.

Šime Ivanjko, profesor na mariborski pravni fakulteti, je aktualno insolvenčno zakonodajo skritiziral predvsem kot preveč zapleteno, preobsežno, obteženo z nepotrebnimi procesnimi določbami, potrebno prenove in poenostavitve. Po njegovem prepričanju bi morali imeti tudi v Sloveniji po vzoru razvitih gospodarstev na tem področju manj zakonskih norm in več navodil, standardov; upnikom, stečajnim upraviteljem in sodiščem bi morali prepustiti večjo kreativnost pri presoji. Sankcionirati bi morali nepravčasno razglasitev insolventnosti, z minimalno plačo zaščititi interese delavcev, mediji pa bi morali dekriminalizirati stečajne postopke in udeležence v stečajih. Stečaj je naravni pojav, pravi Ivanjko in se zato zgraža nad določili ZGD, ki spreminjajo menedžerje, ki so delali v insolventnih podjetjih, skoraj v kriminalce. Poslovanje pač pomeni prevzem tveganja (tudi neplačila), vedno in povsod pa bo določen delež neplačnikov in stečajev. Treba bi bilo omejiti sedanje dolgotrajne sodne postopke in kopičenje zamudnih obresti.

Več iz včerajšnje razprave si je mogoče prebrati na spletni strani Dela.